

מ"ת 30567/05/19 - מדינת ישראל נגד מלורי קייט לנגפורד

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 30567-05-19 מדינת ישראל נ' לנגפורד
תיק חיצוני: 198115/2019

בפני כבוד השופט אמיר דורון
המבקשת מדינת ישראל
ע"י תביעות נגב

נגד המשיב מלורי קייט לנגפורד
ע"י ב"כ עו"ד רן אבינועם

החלטה

האם יש להתיר למשיבה (המבקשת בבקשה לעיון חוזר), המשוחררת בתנאים מגבילים, לצאת את גבולות ישראל לבקר את אביה החולה לטענתה במחלה סופנית, או שמא יש לדחות בקשתה עקב החשש הנטען שלא תשוב באם תצא.

רקע:

1. נגד המשיבה הוגש כתב אישום ולצדו בקשה למעצרה עד תום ההליכים.

על פי כתב האישום, ביום 7.5.2019 גרמה המשיבה חבלה חמורה למתלונן, בכך שבעת שישבו על חומת אבנים, דחפה אותו המשיבה מהחומה אל הקרקע. כתוצאה מכך נחבל במרפק ימין. בעקבות חבלה זו, נזקק לניתוח בהרדמה מלאה.

במעמד המתואר, ולאחר שהמתלונן נפל ארצה, פצעה אותו המשיבה בכך שהכתה בראשו באמצעות בקבוק זכוכית וגרמה לחתך בצד שמאל של פניו.

נוכח האמור, יוחסה למשיבה עבירה של חבלה חמורה ופציעה כשעברין מזוין.

ביום 28.5.2019 קבע בית המשפט כי קיימת תשתית ראיתית לכאורה בתיק המבססת מעורבות המשיבה בביצוע העבירה והורה על שחרורה בתנאים מגבילים.

ביום 4.8.2019 הגיש ב"כ המשיבה בקשה לביטול התנאים המגבילים שהוטלו על המשיבה בשעות היום ואישור יציאתה מהארץ. בדיון מיום 1.9.2019, ציין ב"כ המשיבה כי עותר הוא לשלושה סעדים - הראשון, ביטול התנאים המגבילים

עמוד 1

בשעות היום; השני, מתן הוריה לצו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים; והשלישי, מתן אפשרות למשיבה לצאת את הארץ לתקופה של שבועיים על מנת לבקר את אביה החולה, שהרופאים בדרום אפריקה העריכו כי ימיו ספורים.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. **ב"כ המשיבה**, חזר על בקשתו וציין, כי מבקש שיבוטלו התנאים המגבילים שהוטלו על המשיבה, הטלת צו פיקוח מעצר למשך חצי שנה ולאפשר למשיבה לצאת מהארץ לפרק זמן של שבועיים, לצורך ביקור אביה החולה.

הוסיף, כי אבי המשיבה מתגורר בדרום אפריקה, ורופאיו העריכו כי ימיו ספורים נוכח מצבו הרפואי. הגיש מסמך רפואי מחודש ינואר 2019 (**סומן מש/11**), לפיו אבי המשיבה שוחרר מבית החולים על אף מצבו הרפואי, מאחר והטיפול הרפואיים לא עזרו לו.

טען, כי מיום שחרור המשיבה חלף זמן מספיק. ציין כי המשיבה שוחררה בתנאים מגבילים, שומרת על תנאי שחרורה ומקפידה עליהם.

טען, כי אין באפשרות המשיבה להציג ערובות לצורך יציאתה מהארץ וכי המשיבה נמצאת לבד בארץ, מפרנסת עצמה ואינה נתמכת כלכלית. הוסיף, כי המשיבה תוכל לגייס סך של 3,000 ₪ בלבד. הפנה לכך שקיימת ערבה בתיק, שהינה מנהלת המשיבה, החתומה על ערבות כספית גבוהה. הוסיף, כי הערבה מבינה שהערבות עליה חתומה תשמש להבטחת שובה של המשיבה לארץ והיא מסכימה לכך.

הגב' אורלי שרעבי - הערבה - מסרה כי מכירה המשיבה למעלה משלוש שנים, ציינה, כי מיום מעצר המשיבה, עשתה שינוי מהותי בחייה. הוסיפה, כי המשיבה הפסיקה שימוש באלכוהול וסמים ומדובר בעובדת מסורה.

המשיבה מסרה ששוחחה עם אביה לפני כשבוע, ציינה שמצבו הרפואי קשה. הוסיפה, כי אין ברשותה מסמכים נוספים הנוגעים למצבו הרפואי של אביה, למעט מסמך רפואי מחודש ינואר 2019. ומבקשת לצאת מהארץ בכדי להיפרד מאביה ושאין לה כוונה לברוח מהארץ.

3. **ב"כ המבקשת** טען כי המיוחס למשיבה בהתאם לכתב האישום חמור וברקע מאסר מותנה בר הפעלה בן 3 חודשים. ביום 28.5.2019 שוחררה המשיבה למעצר בית מלא בבית ספר שדה, ביום 3.7.2019 שונו התנאים המגבילים בהן שהתה המבקשת וניתנה לה האפשרות להסתובב בשטח בית הספר ללא השגחה.

טען כי מיום שחרור המשיבה, לא חלף זמן ניכר המצדיק שינוי בתנאי שחרורה. הפנה לכך שהמשיבה מתגוררת בגפה בארץ, בעוד שמקום מגוריה מצוי בדרום אפריקה. הפנה למסמכים הרפואיים שהוגשו וציין כי מאחר והמסמכים הונפקו בחודש ינואר, אין המשיבה מודעת למצבו הרפואי של אביה נכון להיום ויש להמציא מסמכים מעודכנים בכדי לבחון הבקשה. הוסיף כי הערבויות, ככל שיינתנו, לא יבטיחו חזרת המשיבה ארצה.

במעמד הדיון, ולבקשת בית המשפט, יצאה המשיבה לשוחח עם דודתה לצורך קבלת מסמך רפואי עדכני, אך מסרה כי לא הצליחה לשוחח עמה. ב"כ המשיבה ביקש להעביר המסמך הרפואי עד ליום 2.9.2019 לבית המשפט.

4. ביום 2.9.2019 הוגשה הודעה מטעם ב"כ המשיבה, לפיה לא עלה בידי המשיבה להשיג מסמך רפואי עדכני באשר למצבו הרפואי של אביה והדגיש נתונים מספר ביחס לצורך להורות על מתן אפשרות למשיבה לצאת לפי בקשתה, תוך שהפנה לסעיפי החוק הרלוונטיים ולפסיקה תומכת.

5. בדיון שהתקיים ביום 3.9.2019 חזרו הצדדים על טיעוניהם וניתנה למשיבה אפשרות לומר דברים נוספים לבית המשפט.

6. המשיבה מסרה שמתגוררת בארץ מזה שש שנים, בנתה חייה בארץ, עובדת בעבודה מסודרת ומרכז חייה נמצא בארץ. מסרה שתחזור ארצה לאחר שתבקר את אביה, מאחר ובדרום אפריקה אין לה דבר.

דיון והכרעה:

7. אקדים ואומר, כי הסוגיה שהובאה לפתח בית המשפט ונסיבות הבקשה, הינה סוגיה מורכבת אשר בית המשפט מצא עצמו מתלבט בה, ממש עד לשלב כתיבת ההחלטה, שכן לכאורה עמדת המבקשת (המדינה) נשמעת סבירה ואף הגיונית. ברם, אין הדברים נבחנים רק במישור הצר הנובע מהשקפת המבקשת על סמך עמדתה העונשית, או חומרת העבירה המיוחסת למשיבה, אלא יש לבחון הדברים גם במישורים נוספים והאחרים הכרוכים בזכויות המשיבה והפגיעה המתבקשת בזכות יסוד של חופש התנועה בעניינה.

8. המסמך הרפואי שהוצג על ידי ב"כ המשיבה (מש/11) הינו מסמך רפואי מיוחדש ינואר 2019. עיון במסמך מלמד, כי אבי המשיבה סובל מסרטן בלבב.

מדובר במחלה קשה במיוחד, ונדמה כי בנסיבות אלו יש בסיס לחשש המשיבה כי ימי אביה ספורים.

9. נטענה טענה, כי המסמך הרפואי אינו עדכני דיו בכדי לקבוע מצבו הרפואי העכשווי של אבי המשיבה. ניסיונות שנעשו על ידי המשיבה לאתר מסמך רפואי עדכני לא צלחו. גם אם יש להביע תמיהה באשר להעדר יכולת זו, אין בכך כדי להשמיט הקרקע מתחת לטיעון העובדתי שהמחלה ממנה סובל אביה, הינה כאמור מחלה קשה, מורכבת, ואף סופנית. הדברים שמסרה המשיבה במסגרת הדיונים שהתקיימו, הותירו רושם על בית המשפט כי חשה היא מצוקה קשה נוכח העדר יכולתה להגיע ולסעוד אביה אגב מחלתו. יש בהתרשמות זו כדי לבסס את הטענה הנטענת על ידי המשיבה, כי מחלת אביה נותרה בעינה, ואף ייתכן והחמירה.

10. כאשר בית המשפט מתמודד עם נתונים אלו, אשר מובאים לפתחו, ראוי שיבחן אותם לא רק במישור הרפואי, אלא גם אל מול נתונים נוספים הכרוכים בהתנהגות המשיבה. לדוגמה, ציין ב"כ המשיבה כי לא קיים צו איסור יציאה מן

הארץ נגדה, ולכאורה לו סברה שיכולה היא להפר תנאי בית המשפט שנקבעו בעניינה, לא הייתה כל מניעה מצדה לצאת גבולות המדינה באמצעות רכישת כרטיס טיסה ושימוש בו.

אל מול טענה זו, ציין ב"כ המבקשת כי מרגע שנקבעו תנאים מגבילים בעניין המשיבה, הרי שלא הייתה יכולה לעזוב את ישראל דרך מעברי הגבול מבלי שהדבר היה נמנע בעדה, זאת נוכח טענתו כי התנאים האמורים בעניינה של המשיבה הוזנו למערכת הרלוונטית במעברי הגבול. ייתכן וטענה זו של המבקשת נכונה, אלא שזו טענה שהמשיבה לא ידעה אותה ולא הייתה אמורה לדעת אותה בהינתן העובדה שכאמור לא הוצא בעניינה צו עיכוב יציאה מן הארץ.

לשון אחר, לו רצתה המשיבה לצאת הארץ מבלי קבלת אישור בית המשפט, יכול והייתה פועלת באופן שהייתה מגיעה אל מול בקר הגבול ורק אז הייתה למדה על המגבלה הקיימת, באם קיימת. מתוך שלא עשתה כך, יש בכך כדי לחזק את התרשמותו החיובית של בית המשפט ממנה.

11. המשיבה ציינה בדבריה לבית המשפט, מספר פעמים, העובדה כי הגם שאביה מצוי כעת בדרום אפריקה, מרכז חייה הוא בישראל, ויצרה לה כאן מעין תא משפחתי, המורכב מאנשים שאינם בקשר דם עמה, אך מהווים עבורה גרעין תמיכה משמעותי. עדות לנכונות אמרה זו של המשיבה מצוי ברצון הערבה (מעסיקתה - הגב' שרעבי) אשר חתמה עליה ערבות "סטנדרטית", להרחיב תחומי הערבות ותחולתה, עד כדי שתבטיח גם שוב המשיבה מדרום אפריקה לאחר ביקור אביה. לו סברה הערבה, שמכירה המשיבה באופן בלתי אמצעי, כי קיים חשש קל שבקלים לכך שהמשיבה לא תשוב ארצה, יש להניח שלא הייתה מתנדבת להעמיד ערבותה למשיבה בנסיבות אלה. יש בהתנהלות זו של הערבה, כדי להצביע כאמור על כך שיצרה המשיבה קשר חיובי ומשמעותי עם אנשים בארץ, ומהווה הדבר, כאמור לעיל, חיזוק לטענה אודות מרכז חייה העכשווי.

12. מעבר לדברים האמורים, יש לזכור כי בסופו של יום בית המשפט צריך להסתכל על הבקשה גם במישור ההומניטרי הטמון בה, ולבחון הצורך להיעתר לה, בתנאים אלו או אחרים, גם על רקע העובדה שבסופו של יום עוסקים אנו ברצון המשיבה - רצון שאין לגיטימי ממנו - לפגוש אביה בפעם האחרונה.

כאשר סוגיה הומניטרית זו עולה על הפרק, הרי שעל בית המשפט לנסות ולאתר אמצעים שיאפשרו מימוש בקשת המשיבה, תוך שמירה על האינטרס הציבורי במידה כזאת שתשלב גם התחשבות באינטרס האישי שלה.

והרי ברי, כי לו הייתה המשיבה עותרת ליציאה לחו"ל למטרה אחרת, פחותה בחשיבותה, הרי שמקבילית הכוחות בין הסיבה ליציאה המבוקשת כעת לבין התרשמות בית המשפט מהצורך ביציאה שכזו, הייתה מחושבת באופן שונה מהותית, מבחינת הדברים בנסיבות שתוארו.

13. למשיבה זכות חוקתית לצאת את מדינת ישראל, זאת על סמך האמור בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (החוק).

על פי סעיף 6(א) בחוק נקבע כי: **"כל אדם חופשי לצאת מישראל"**.

כאשר בוחנים פגיעה אפשרית בחירות אדם ובזכותו היסודית לצאת הארץ כאמור, ראוי שהדבר יתבצע לאחר שיישקלו כל השיקולים הנדרשים ותיבדק הסוגיה האם ההגבלה המבוקשת עומדת בתנאי דרישות פסקת ההגבלה, זו הקבועה

בסעיף 8 בחוק.

לשון אחר, כאשר מתבקש בית המשפט לבחון ההגבלה המבוקשת, עליו לעשות כן, רק באם ימצא משקל כבד שעומד נגד זכות האדם לצאת הארץ, עד כדי שניתן לקבוע כי הזכות היסודית החוקתית תיפגע. אכן אין זכות זו של יציאה מן הארץ זכות בלתי מוגבלת או מוחלטת, ומדובר בזכות בעלת אופי יחסי שניתן להגבילה מטעמים של טובת הציבור, אך לא כל טעם ציבורי מצדיק הגבלה של חופש היציאה מן הארץ.

בית המשפט העליון בבש"פ 6654/93 **דניאל בינקין נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ"ח (1) 290, ציין כי הטעם הציבורי העיקרי המצדיק פגיעה בזכות יסוד זו, נעוץ בחשש כי הנאשם לא יתייצב לדינו. עוד הבהיר בית המשפט, כי לא כל חשש לאי התייצבות מצדיק הגבלת חופש היציאה, זאת נוכח האופי החוקתי של הזכות, אלא רק אפשרות סבירה או ודאות קרובה תצדיק זאת.

לא התרשמתי בנסיבות העניין, כי המבקשת, מעבר לחשש האינהרנטי הטמון בעניינו של כל אדם העומד לדין, הצביעה על ודאות קרובה שתצדיק הנחת דעת לפיה המשיבה לא תשוב לישראל כאמור. כפי שצינתי לעיל, התרשמות בית המשפט שונה, ומתוך שלא הובאו נתונים אחרים המצביעים על קיום החשש הנטען על ידי המבקשת, הרי שהדבר עומד לזכות המשיבה ולא לחובתה.

ראוי להדגיש מעבר לצורך, כי לו היה מדובר במי שהפר תנאי שחרורו בעבר, ניסה להימלט, או שקיים מידע מודיעיני בעניינו המצביע על חשש קונקרטי, יכול והדברים היו משתנים גם ביחס למשיבה זו. אלא שכאמור, בנסיבות דנן לא הרימה המבקשת הנטל הנדרש ביחס לקביעת חשש זה. עוד ראוי להדגיש, ובצדק רב, עמדת ב"כ המשיבה לפיה הגם שהיה ידוע למבקשת כי מדובר במי שהיא במקור אזרחית דרום אפריקאית (והרי הדיון בעניינה התקיים בנוכחות מתורגמנית בתחילה), בחרה המבקשת שלא לעתור לקבלת צו עיכוב יציאה מן הארץ או מגבלה אחרת שתמנע מהמשיבה לפעול כך באם חשש כזה אכן היה על הפרק, כפי שהוא קיים עתה לשיטתה.

14. מתוך שאלה הם הנתונים, יש אם כך מקום לקבוע כי תוכל המשיבה לצאת את ישראל כבקשתה, והשאלה שעל הפרק כעת מהם התנאים שייקבעו בעניינה כדי להבטיח שובה לדין.

לאחר ששמעתי את דברי המשיבה, הערבה וב"כ המשיבה, נדמה כי בנסיבות דנן, ניתן יהיה להסתפק בהפקדה כספית בסך 7,000 ₪, הרחבת הערבות של הערבה הגב' שרעבי, לכך שמתחייבת היא לשלם ערבותה למדינה באם המשיבה לא תשוב לישראל על פי סד הזמנים שייקבע בעניינה וכן ערבות נוספת שתיחתם על ידי המשיבה בגובה של 25,000 ₪.

גובה ההפקדות והערבויות נקבע ביחס ישיר להתרשמות בית המשפט ממידת הכנות של המשיבה והאמון שניתן לתת בה. עוד לקחתי בחשבון, כמצוות החוק והפסיקה, את האפשרות הכלכלית של המשיבה לעמוד בהפקדות ובערבויות האמורות. והרי ברי, כי אין היגיון לקבוע תנאי ערבות גבוהים מדי אשר יאיינו את עצם החלטת בית המשפט בבקשה לעיון חוזר.

15. מעבר לבקשה למתן אפשרות יציאת המשיבה גבולות המדינה כאמור לעיל, עתר בא כוחו בשתי בקשות נוספות, שהן ביטול התנאים המגבילים בשעות היום וכן הטלת צו פיקוח מעצר למשך חצי שנה.

לאחר ששמעתי את דברי הצדדים, ומתוך שבית המשפט אכן מתרשם מהדרך אותה עברה המשיבה עד לנקודת זמן זו, ומתוך שממילא נותן בה מידת אמון נדרשת כדי קבלת בקשתה לצאת את הארץ, הרי שיש מקום גם להורות על ביטול התנאים המגבילים בעניינה של המשיבה באופן הבא:

א. מעצר הבית שהושת על המשיבה ביום 28.5.2019 יומר לכדי מעצר בית לילי בין השעות 22:00 ועד 07:00 למחרת.

ב. יתר התנאים שנקבעו בעניינה של המשיבה יותרו על כנם.

ג. ניתן בזאת צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים מהיום, במסגרתו תמלא המשיבה כל הנחיה טיפולית שתקבל מאת גורמי שירות המבחן. הובהר למשיבה כי ככל ולא תעשה כן, יוכל בית המשפט לשקול הפקעת הצו ואף השבתה אל מאחורי סורג וברית.

16. משכך, ביחס לבקשה ליציאה מן הארץ, אני מורה כי המשיבה תוכל לצאת את גבולות המדינה החל מיום 8.9.2019 בחצות ועליה לשוב לישראל עד ליום 24.9.2019 בחצות. לשם הבטחת התייצבות המשיבה לדיונים המשפטיים בעניינה, נקבעים התנאים הבאים:

א. הפקדה כספית נוספת בסך 3,000 ₪ אשר תעמיד את סך ההפקדה הכספית בתיק לכדי 7,000 ₪.

ב. ערבות גב' שרעבי תורחב כך שתכלול בתוכה הבטחת התייצבות המשיבה לדין ושובה לישראל לאחר יציאתה את הארץ.

ג. המשיבה תחתום על ערבות עצמית נוספת בסך 25,000 ₪.

17. ככל ותיווצר בעיה ביציאת המשיבה את הארץ בתאריך הנקוב, או חזרתה בתאריך הקבוע, ומסיבות אובייקטיביות שאינן תלויות במשיבה, הרי שיודיע על כך בא כוחה באופן מיידי לבית המשפט, על מנת שבית המשפט יוכל לשקול צעדיו בהתאם.

18. נוכח עמדת המבקשת שהובהרה בדיון, הרי שהמועד ליציאת המשיבה את הארץ רחוק דיו, כדי שתוכל המבקשת להגיש ערר באם תחפוץ בכך, מבלי שיהיה צורך בעיכוב ההחלטה כאמור לעיל.

המזכירות תעביר באופן מיידי את ההחלטה לצדדים, לרבות תוך מתן הודעה טלפונית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ט, 03 ספטמבר 2019, בהעדר
הצדדים.